

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és az Európai Központi Banknak – A pénzügyi szolgáltatások szabályozása a fenntartható növekedésért

(COM(2010) 301 végleges)

(2011/C 107/04)

Előadó: **Edgardo Maria IOZIA**

2010. június 2-án az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és az Európai Központi Banknak: A pénzügyi szolgáltatások szabályozása a fenntartható növekedésért

COM(2010) 301 végleges.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció 2011. február 1-jén elfogadta véleményét.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2011. február 16–17-én tartott, 469. plenáris ülésén (a február 16-i ülésnapon) 164 szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 „Sokkal többet kell tenni a banki ágazat felügyeletét illetően. Rendelkezhetünk akár a világ legtökéletesebb szabályaival is, ha alkalmazásukat nem felügyeljük kellően, mit sem érnek” ⁽¹⁾.

1.2 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) örömmel fogadja az Európai Bizottság közleményét, és úgy véli, hogy a pénzügyi piacok új szabályozása a fenntartható gazdaság újraindításának elengedhetetlen eszköze.

1.3 Az EGSZB szerint a fenti problémákra egyre kevesebb figyelmet fordítanak, az egyes államok különbözőképpen ítélik meg a javasolt intézkedések sürgős elfogadásának szükségességét, és úgy tűnik, hogy ez már nem tartozik a közös prioritások közé.

1.4 Az EGSZB kiemeli és fontosnak tartja, hogy jöjjön létre egy nemzetközi megállapodás, mely által az erőfeszítések még nagyobb hangsúlyt kapnak, azonban véleménye szerint alapvető fontosságú és elkerülhetetlen, hogy az uniós intézmények által megkezdett folyamat gyorsan és pozitív eredménnyel záruljon le. Ezt azonban nem szabad alárendelni olyan nemzetközi megállapodásoknak, amelyeket – mint ahogy sajnos nemrégiben tapasztalható volt – még távolról sem sikerült tető alá hozni.

1.5 Az EGSZB üdvözlöi a javasolt intézkedéseket, és várakozással tekint azok felé, amelyeknek kidolgozása folyamatban van – ilyen a MiFID irányelv tervezett felülvizsgálata, amely fontos a piacok stabilitása és átláthatósága, valamint a befektető bizalma szempontjából –, és amelyekről véleményt kell majd formálnia.

1.6 Az EGSZB aktívan támogatja az Európai Bizottságnak a jogalkotási szakasz lezárására irányuló erőfeszítéseit. Az Európai Bizottság megbízhatná az EGSZB-t, hogy segítse elő a megvitatás alatt álló javaslatok és az új szabálytervezetek nemzeti szinten történő előmozdítását a szociális és gazdasági szervezetek és a pénzügyi szolgáltatók felhasználói és fogyasztói szervezetei körében.

1.7 Az Egyesült Államok a *Dodd-Frank Act*, azaz az amerikai pénzügyi piacokat szabályozó törvény kihirdetésével jelentős ösztönzést adott azáltal, hogy megteremtette az erősebb globális szintű konvergencia előfeltételeit. Számos kérdés esetében csak a szabályozási keret kerül meghatározásra, amely az illetékes hatóságok vagy a későbbi részletes eljárások hatáskörébe utalja a jogszabály meghatározását, míg az Európai Bizottság részletesen meghatározott eljárásokat javasol. Végül mindkét megközelítésnek egyidejűleg lehetővé kell tennie a célkitűzés elérését.

1.8 Az EGSZB pozitívan értékeli az amerikai szabályozás egyes eredeti megoldásait, és azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy indítson részletes vizsgálatot a pénzügyi szolgáltatások fogyasztóvédelmi hatóságának felállításáról szóló javaslatról. Az EGSZB szerint mindazonáltal meg kellene vizsgálni, hogy egy ilyen hatóságnak nem kellene-e nagyobb autonómiával rendelkeznie.

1.9 Figyelemre méltóak és értékelendők azok a döntések, amelyekkel a tengerentúlon szembenéztek a *too big to fail* (a méretből adódó banki esélyegyenlőtlenség) néven ismertté vált jelenséggel, amely a kockázatkezelés területén erkölcsi kockázatokat rejt magában. Az EGSZB felkéri az Európai Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg az ilyen jellegű intézkedések meghozatalának lehetőségét, amelyek minden jel szerint visszatartó erővel hatnak az egyes pénzintézetek vezetőinek megfontolatlan és különösen kockázatos viselkedésére, és hasznosak lehetnek a pénzintézetek kockázatkezelésének javításához.

⁽¹⁾ Dominique Strauss-Kahn, Agadir, 2010. november 1.

1.10 A teljes szabályozási felülvizsgálatnak 2011-ig véget kell érnie, és 2013-tól teljes mértékben hatályba kell lépnie. Mindez akkor valósítható meg, ha időközben semmilyen probléma nem merül fel, és mindenki tartja magát a tervezett ütemezéshez. Az EGSZB attól tart, hogy ez nem valósul meg. Az Európai Bizottságnak fel kellene kérnie az Európai Parlamentet és a Tanácsot a pénzügyi piacok szabályozására irányuló jogi aktusok *elsőbbségi tárgyalására*. A pénzügyi válság 2007-ben kezdődött el, és már akkor egyértelművé vált a piacok határozott szabályozásának fontossága. A válság több mint kétezer milliárd dollárt emésztett fel, számos vállalkozás csődjét és legalább harminc millió munkahely megszűnését idézte elő, és a Nemzetközi Valutaalap (IMF) igazgatója szerint fennáll a lehetősége további 400.000.000 munkahely megszűnésének. Világviszonylatban csak a pénzügyi ágazatban 500.000 fő veszítette el a munkahelyét, és egyre többen vannak és lesznek olyanok, akik elveszítik az állásukat.

1.11 Az EGSZB erős, átfogó, hatékony és kiegyensúlyozott szabályozást kér. A negatív következmények elkerülése végett az EGSZB azt ajánlja, hogy készítsenek részletes tanulmányt a kumulatív szabályozási kezdeményezésekről a pénzügyi rendszer és a tőkepiac tekintetében szükséges intézkedésekre vonatkozóan. Stabil és hatékony rendszer segítségével kell pénzügyi stabilitást és likviditást elérni a reálgazdaság számára.

1.12 Az európai és nemzeti szintű civil társadalomnak továbbra is arra kell ösztönöznie a hatóságokat, hogy minél hamarabb fogadják el a pénzügyi ágazat működését meghatározó új szabályozást. Az Európai Bizottság megbízhatná az EGSZB-t, hogy a szociális partnerek, a gazdasági szereplők és a pénzügyi szolgáltatók felhasználóinak és fogyasztói szervezeteinek bevonásával zajló helyi civil kezdeményezéseken keresztül járuljon hozzá ahhoz, hogy a tagállamokban is tudatosuljon a pénzügyi piacok szabályozásáról szóló döntések gyors és együttes meghozatalának szükségessége.

2. Az Európai Bizottság közleménye

2.1 Az Európai Bizottság *A pénzügyi szolgáltatások szabályozása a fenntartható növekedésért* című közleményében bemutatja a megvalósított célokat és a szabályozásra irányuló jövőbeni kezdeményezések ütemezését, illetve felvázolja a pénzügyi reformprogram alapjául szolgáló négy fő elvet: átláthatóság, hatékony felügyelet, a pénzügyi ágazat fokozott ellenálló képessége és stabilitása, valamint fogyasztóvédelem.

2.2 „A fenntartható növekedés előfeltétele a biztonságosabb, szilárdabb, átláthatóbb és felelősségteljesebb pénzügyi rendszer, amely a gazdaság és a társadalom egészének érdekét szolgálja, és képes a reálgazdaság finanszírozására. Alapvető kiegészítése azoknak az erőfeszítéseknek, amelyeket Európa az államháztartások konszolidálására és a jövőben élénk gazdaságot eredményező strukturális reformok végrehajtása érdekében tesz.” Ez határozza meg az Európai Bizottság jogalkotó tevékenységének legfőbb irányvonalait.

2.3 Ebben a dokumentumban az Európai Bizottság kiemeli azokat a lépéseket, melyek a nagy válság 2008. szeptemberi kitörése óta egy új és részletes szabályozási keret megalkotásához vezettek.

2.4 Már 2008 novemberében létrejött egy csoport Jacques de Larosiére elnökletével, és döntés született néhány olyan sürgető kezdeményezésről, mint a tőkekövetelmény-irányelv és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv módosítása. Elfogadásra került a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet, és benyújtásra került két ajánlás a javadalmazási elvekről.

2.5 A csoport jelentésében szereplő javaslatok alapján az Európai Bizottság elfogadott egy sor olyan javaslatot, melyek közül számosat még az Unió politikai szervezetei, azaz a Tanács és az Európai Parlament, jelenleg vitatnak meg.

2.6 Az Európai Bizottság azt kívánja, hogy koherens jogalkotási folyamat eredményeként a jogszabályok megalkotására és a nemzeti jogba való átültetésére 2012 végéig sort lehessen keríteni.

3. Az EGSZB észrevételei

3.1 Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) több alkalommal kifejtette véleményét azokkal a lépésekkel kapcsolatban, amelyeket az Európai Bizottságnak szándékában áll elfogadni, kezdve a Larosiére-csoport által javasolt csomaggal, majd az egyes lépéseket illetően.

3.2 Az EGSZB több javaslata és észrevétele meghallgatásra került, és az így született végeredmény megfelelőnek és elégségesnek tűnik. De mindennek a révén vajon ismét visszatér-e az azokba a piacokba és a felügyeleti szervekbe, valamint a hatóságokba vetett bizalom, amelyek a múltban a szabadkereskedelmi modell elkötelezett híveiként meg voltak győződve arról, hogy a piac önszabályozó lesz? Ez az illúzió nemcsak a tagállamok többségét, hanem az Európai Bizottság több neves képviselőjét is hatalmába kerítette. A piacok eredendően hajlamosak a kockázatokkal szembeni idegenkedés és a kockázatokhoz való vonzódás közötti irracionális ingadozásra. Ezen ingadozások csillapítása a piacok tönkretétele nélkül nehéz feladat.

3.3 Az Európai Bizottság ezzel a közleményével indirekt módon elismeri a múlt hibáit – melyekre az EGSZB rögtön rámutatott – és egy olyan virtuóz és lényegében komplett útitervet vázol fel, amelynek célja a piacok felügyeletének, stabilitásának és átláthatóságának érdekét szolgáló szabályozási struktúra reformja. Ez egy fontos lépés, és az EGSZB elismeri az eddig elvégzett munka minőségét.

3.4 Az Európai Parlament jelentős mértékben hozzájárult a javasolt jogszabályok megszilárdításához és jobbá tételéhez azáltal, hogy támogatta az EGSZB által javasolt módosításokat, és hozzájárult hatékonynak és koherensnek tűnő rendeletek és irányelvek kiadásához.

3.5 Az alkalmazási szakaszban azonban néhány probléma merült fel. Például a létrehozásra váró Európai Biztosítási- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság (EBFH) esetében – amely a biztosítási piac és a nyugdíjalap felett gyakorol felügyeletet – alapvető fontosságú mindkét terület sajátosságainak elismerése és felügyelete. Különösen fontos, hogy a kiegészítő nyugdíj területe a biztosítási területhez hasonló hangsúlyt kapjon.

3.6 A Tanács a várakozásokkal ellentétben kevésbé játszott pozitív szerepet, arra kényszerítve az Európai Bizottságot, hogy vizsgáljon felül néhány jó javaslatot, például a felügyeleti szervek esetében. Mindazonáltal a létrejött kompromisszum a Parlament és az Európai Bizottság munkájának köszönhetően pozitív lett, de ezt hatékonyabban és hamarabb is el lehetett volna érni, az egyes intézkedések megvétózása nélkül is.

3.7 De minden szükségszerű intézkedésre sor került, kellő időben?

3.8 A 2010. július 21-én kihirdetett Dodd Frank-törvénnyel (?) az Amerikai Egyesült Államoknak minden jel szerint sikerült összetettebb és megfelelőbb választ adnia a legvédtelenebb piaci szereplői csoport, a fogyasztók szabályozásra és felügyeletre irányuló igényére. Természetesen nem szabad elfelejteni, hogy az európai döntéshozatali eljárás lassúbb, sem azt, hogy az európai szabályozás részletesen rendelkezik a szabályozandó terület különböző aspektusairól, míg az amerikai törvény későbbi törvények, illetve szabályozás hatáskörébe utalja az egyes kérdések pontos rendezését. Fontos, hogy az egyes folyamatok kiegyensúlyozott módon és azonos időben haladjanak, hogy az új szabályozásra átfogó választ lehessen adni.

3.9 Az EGSZB-nek az a szándéka, hogy az Európai Bizottság javaslatának tanulmányozása során összehasonlítsa a kétféle szabályozást, értékeli az egyes kérdésekre adott eltérő válaszokat és megvizsgálja, hogy az egyes esetekben a tengerentúlon adott válaszok eredményesen alkalmazhatók-e az európai szabályozás során.

3.10 Az egyik vizsgálandó példa egy szövetségi fogyasztóvédelmi hatóság létrehozása (Bureau of Consumer Financial Protection). Az EGSZB azt kéri az Európai Bizottságtól, hogy alaposan vizsgálja meg egy hasonló hatóság felállításának lehetőségét az európai rendszerben.

3.10.1 A tervezett hatóság az Egyesült Államokban a *Federal Reserve* (az Amerikai Egyesült Államok központi banki rendszere) részeként működik és olyan széles hatáskörrel rendelkezik, amely a korábban a fogyasztóvédelmi jogszabályok alapján más szabályozó szervek által felügyelt területek jelentős részére kiterjed. A hatóság a jogszabályok betartásának felügyeletét illetően kizárólagos hatáskörrel rendelkezik abban az esetben, ha a közvetítő eszközállománya meghaladja a 10 milliárd dollárt, míg ezen összeghatár alatt a hatáskörét más felügyeleti szervekkel együttesen gyakorolja.

3.10.2 Az EGSZB úgy véli, hogy mindenekelőtt a következő pontokat kellene megvizsgálni:

— az Egyesült Államokban a Szövetségi Fogyasztóvédelmi Hatóság a *Federal Reserve* része. Ez a tény a hatóság igazgatási költségeinek visszafogására irányuló elvárással magyarázható, de ezáltal a hatóság autonómiája és függetlensége veszélybe kerül. Mindezt figyelembe véve az EGSZB úgy

véli, hogy szükségszerű lenne megvizsgálni, hogy egy ilyen hatóságnak nem kellene-e nagyobb autonómiával rendelkeznie,

— bizonyos körülmények között hatáskörbeli összeütközés fordulhat elő a hatóság és az egyéb pénzügyi közvetítők tevékenységének ellenőrzésével megbízott szervek között. Fel kell állítani a prioritások előzetes fontossági sorrendjét, mivel ezáltal elkerülhetők az esetleges viták. Azonban nem szabad elfelejteni, hogy noha a közvetítők és piacok stabilitása kiemelt jelentőségű, ugyanez a lakossági befektetők védelmére is igaz. A befektetők védelmére vonatkozó elvárást egyetlen másik elv sem írhatja felül. A növekedés csak akkor tekinthető fenntarthatónak, ha a rendszert az igények és a leggyengébb egyének védelme határozza meg,

— fontos, hogy a pénzügyi intézetek helyett inkább a pénzügyi szolgáltatásokra és termékekre helyeződjen a hangsúly. Biztosítani kell annak a lehetőségét, hogy a hatóság rendelkezhesen joghatósággal, illetve olyan a lakosság számára kínált pénzügyi szolgáltatás vagy termék esetében is eljárhasson, amely különösképpen nem kapcsolódik az egyéb felügyeleti formák alá tartozó pénzügyi közvetítőkhöz.

3.11 Létezik egy másik terület is, ahol érdemes elidőzni: a *too big to fail* jelenségével kapcsolatos erkölcsi kockázattal való szembenézésre irányuló szabályrendszer. Az amerikai törvényalkotó e problémára adott válasza határozott és mélyreható: preventív beavatkozást tesz lehetővé, amelynek keretében a rendszerkockázatok elkerülése végett el lehet rendelni a vállalati részesedés eladását, illetve felszámolási terv kidolgozását olyan konglomerátum esetében, amelynek tevékenysége számos területre kiterjed, vagy melynek mérete és kiterjedése minden beavatkozást kérdésessé tesz. A tervek szerint az intézkedések kiterjednek a más országban lakóhellyel rendelkező egyénekre is, így befolyásolják néhány EU-ban működő fontos szereplő tevékenységét is.

3.11.1 Az *Európai Rendszerkockázati Testület* (ERKT) létrehozása is ebbe az irányba mutat. A nagy vállalati csoportok befolyásának korlátozása több szempontból is üdvözlendő. Azon túl, hogy a rosszul irányított bankok csődjének lehetővé tételével csökkenti a rendszerkockázatokat, elősegíti a piaci versenyt, így a kamatok ellenőrzés alá kerülnek, miáltal a hitel elérhetőbbé válik az ügyfelek számára. Ezek a megállapítások már a múltban is ismertek voltak, és a szabályalkotóknak alaposabban kellett volna ezeket tanulmányozni, különösen a „pénzügyi” terület sajátosságait figyelembe véve, ugyanis ezen a területen még az egyéb területre jellemző fizikai korlátok sincsenek jelen.

3.11.2 Noha a méret elsődleges fontosságú szempont, nem szabad elfeledkezni arról sem, hogy egy közvetítő rendszer szintű relevanciája a méretén kívül a rendszerben betöltött szerepétől, pótolhatatlanságától és a csoport nemzeti és nemzetközi szintű kapcsolatrendszerétől is függ. Léteznek olyan közvetítők, amelyek túl nagy méretüktől függetlenül együtt mehetnek csődbe, mivel ugyanazokkal a kockázatokkal kell szembenéznük.

(²) Hiv. L 111-203, H.R. 4173.

3.11.3 A pénzügyi szabályozás tekintetében az EGSZB a kiegyensúlyozott megközelítés szükségességét hangsúlyozza. Az EGSZB hangsúlyozza, hogy a pénzügyi szabályozás szigorúbb szabályozása hosszú távon jelentős előnyökkel jár a pénzügyi stabilitás, a gazdasági növekedés és a reálgazdaság hatékonysága szempontjából.

3.12 Néhány az Egyesült Államok új pénzügyi szabályozásában szereplő intézkedések közül: előrehaladott riasztási rendszer a súlyos rendszerszintű kockázatok esetére, a nem-banki rendszer szabályozása, pénzügyi stabilitási tanács létrehozása, a hitelminősítő intézetekről szóló hatékony jogszabályok, átláthatóság és megfelelő hangsúly biztosítása a nem szokványos eszközök – köztük az értékpapírok tőzsdén kívüli piaca – számára, értékpapírosítás eszközfedeztető értékpapírokon és a fedezeti alapokon keresztül.

Az Európai Unió elsőként reagált a válságra és állt ki a nemzetközi koordináció szükségessége mellett, mely alapvető feltétele az egyenlő feltételek szavatolásának nemzetközi szinten.

3.13 El kellene gondolkodni azon, hogy homogének és koherensek voltak-e azok a válaszok, melyeket a különböző országok hatóságai adtak a válságra, hiszen az egyik legnagyobb problémát éppen a különböző pénzügyi piacokon fennálló szabályozási aszimmetria okozta.

3.14 Európának el kellene kerülnie a 2013-ig a nemzeti joganyagba átültetendő reformfolyamat megvalósításával kapcsolatos további késedelmeket, hogy ne károsítsák a vállalkozásokat és az európai pénzügyi rendszert, mely a nemzetközi befektetők szemében – a tagállamok közötti véleménykülönbségek és a jogalkotási modell eredménytelensége miatt – nem eléggé hatékonyan szabályozott.

3.15 Az Európai Bizottságnak a belső piac egységes szabályozására irányuló minden igyekezete ellenére a jelentős gazdasági és politikai érdekek egyre nehezebbé teszik a hatékony és átfogó európai felügyeleti rendszer kialakítását.

3.16 Az EGSZB nemrégiben ismét emlékeztetett a szabályozási és rendeletalkotási keret lehető legrövidebb időn belüli megszilárdításának szükségességére, és támogatja az Európai Bizottság ez irányú erőfeszítéseit. Az európai és nemzeti civil társadalomnak továbbra is sürgetnie kell a hatóságokat, hogy pénzügyi téren minél előbb új szabályokat alkossanak. Az EGSZB ebben rendkívül fontos szerepet játszik közvetlenül és a saját tagszervezetein keresztül, melyeknek komoly, felelősségteljes vitát kell kezdeményezniük a tagállamokban. Az új fenntartható gazdaság és a kiegyensúlyozott fejlődésen és a tartós növekedésen alapuló pénzügyi piacok jövője a legnagyobb részben a pénzügyi szabályozás hatékonyságától függ. Hatékonyabb és szilárdabb szabályozást kell teremteni egy olyan piac számára, amely újra felfedezi saját viselkedésének vezérlőcsillagát, azaz az üzleti élet etikáját.

4. Konkrét észrevételek

4.1 A közlemény egyáltalán nem szól az érdekeltek hatásvizsgálatba történő bevonásáról, sem az elfogadott intézkedésekről, csak annyit, hogy sor került erre a folyamatra. De kik az érdekeltek? Függetlenül attól, hogy a szakma érdeklődését kétségtelenül felkeltő, de a munka világát és a fogyasztókat már csak marginálisan megérintő rendszeres internetes konzultációkról, vagy a többnyire a pénzügyi szektorból érkező szakértői csoportokkal folytatott konzultációkról van-e szó, megállapítható, hogy még nem áll fenn valódi egyensúly azon különböző érdekcsoportok között, amelyeket már az első pillanattól fogva be kellene vonni a reformtevékenységbe.

4.2 Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy tanúsítson nagyobb érdeklődést a civil társadalom iránt, és ténylegesen vonja be azt a reformfolyamatba. Az EGSZB felkéri az Európai Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt az Unió tagállamainak demokratikus intézményei közötti hatékonyabb nemzetközi koordináció érdekében. Ahhoz, hogy az európai polgárokat be lehessen vonni a konzultációba, és tájékoztatni lehessen őket egyes problematikus, de szükségszerű változásokról, egy megfelelően finanszírozott, komoly programra van szükség.

4.3 A különböző jogalkotási kezdeményezések kumulatív hatásait nem jelzik egyértelműen, részben azért, mert az intézkedéseket nem a kontextusukban tárgyalják, illetve néhányat (Bázel 3, jövőbeni nemzetközi számviteli szabályok) olyan harmadik szervezet vállal fel, mint a Bázei Bankfelügyeleti Bizottság és az IASB. ⁽³⁾

4.4 Az EGSZB erős, átfogó, hatékony és kiegyensúlyozott szabályozást kér. A negatív következmények elkerülése végett az EGSZB azt ajánlja, hogy készítsenek részletes tanulmányt a kumulatív szabályozási kezdeményezésekről a pénzügyi rendszer és a tőkepiac tekintetében szükséges intézkedésekre vonatkozóan. Stabil és hatékony rendszer segítségével kell pénzügyi stabilitást és likviditást elérni a reálgazdaság számára. A piaci szabályozási struktúra teljes körű felülvizsgálatának kontextusában az Európai Bizottságnak nehéz feladattal kell szembenéznie: a legjobb egyensúlyt kell megtalálnia a prudenciális intézkedések (tőkekövetelmény-növelés, a kockázatok nagyobb mértékű fedezete és osztályozása) és a gazdaság élénkítése között. Mindezt olyan kontextusban kell megtennie, melyben a költségvetés kiigazítására irányuló intézkedések csak tovább mélyítették a pénzügyi és gazdasági válságot.

4.5 Az EGSZB felkéri az Európai Bizottságot, hogy fokozza az erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a legfontosabb – különösen a G20-akba tartozó – államok hatóságaival együttműködve sikerüljön meghatározni a közös irányt.

⁽³⁾ Nemzetközi Számviteli Standard Testület.

4.6 Az Európai Bizottság szerint a jövő év végéig harminc új jogalkotási javaslat vár megvitatásra és jóváhagyásra, azonban a parlamenti ütemezésben ezek még csak nem is szerepelnek. Az EGSZB aggodalmának és kételyeinek ad hangot annak kapcsán, hogy a program ténylegesen végrehajtható-e. A küszöbön álló és az azt követő soros uniós elnökségre nagyon összetett feladat hárul, és az Európai Unió elnökének – akinek a cselekvések folytonosságát és hatékonyságát kell biztosítani – szerepe eddig még nem tudott kibontakozni. Az Európai Bizottságnak fel kellene kérnie az Európai Parlamentet és a Tanácsot a piacok szabályozására irányuló – és túl régóta várt – eljárások elsőbb-ségi tárgyalására.

4.7 Az EGSZB kész arra, hogy támogassa az Európai Bizottságot ebben a folyamatban, és hogy véleményével és folyamatos, közvetlen konzultációval hozzájáruljon a hatékonyabb szabályozáshoz. Az Európai Bizottság megbízhatná az EGSZB-t, hogy a szociális partnerek, a gazdasági szereplők és a pénzügyi szolgáltatók felhasználóinak és fogyasztói szervezeteinek bevonásával

zajló helyi civil kezdeményezéseken keresztül járuljon hozzá ahhoz, hogy a tagállamokban is tudatosuljon a pénzügyi piacok szabályozásáról szóló döntések gyors és együttes meghozatalának szükségessége. Az EGSZB a nemzeti és nemzetközi gazdasági és szociális tanácsok hálózatain keresztül alapvetően az alábbi tevékenységeken keresztül tud hozzájárulni a folyamat pozitív alakulásához:

- a kiemelt figyelem fenntartása,
- az európai és nemzetközi koordináció megerősítése,
- az európai párbeszéd során megvitatásra kerülő javaslatok terjesztése,
- közreműködés saját tapasztalatát és szakértelmét felhasználva.

Kelt Brüsszelben, 2011. február 16-án.

*az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke*

Staffan NILSSON
